

Warszawa, 17 maja 2023 r.

**PREZES
URZĘDU KOMUNIKACJI ELEKTRONICZNEJ**

PGE Energia Odnawialna S.A.
ul. Ogrodowa 59A
00-876 Warszawa

Postanowienie Nr DT.WOT.6171.25.2023.11

Na podstawie art. 106 § 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 775), zwanej dalej „k.p.a.”, w związku z art. 124 ust. 1b ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 344), zwanej dalej „u.g.n.”, w związku z art. 33 ust. 7 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r., poz. 733), zwanej dalej „ustawą z dnia 7 maja 2010 r.” oraz art. 206 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (tekst jedn. Dz. U. z 2022 r. poz. 1648, z późn. zm.), zwanej dalej „Pt”,

odmawiam uzgodnienia

projektu decyzji administracyjnej, znak: GG.IIIb.6853.90.2022, przedłożonej przez Starostę Tarnobrzeskiego, w sprawie ograniczenia sposobu korzystania z części nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym, położonej w obrębie Wydrza, gmina Grębów, oznaczonej jako działka nr 655/2 o pow. 0,0021 ha, zwanej dalej „Nieruchomością”, przez zezwolenie PGE Energia Odnawialna S.A. z siedzibą w Warszawie na budowę elektroenergetycznych linii kablowych SN i linii kablowych światłowodowych na potrzeby elektrowni fotowoltaicznej PV Jeziórko, zgodnie z załącznikiem mapowym stanowiącym integralną część projektu decyzji.

Uzasadnienie

Starosta Tarnobrzeski (zwany dalej „Starostą” lub „Organem”) przy piśmie z dnia 9 stycznia 2023 r., znak: GG.IIIb.6853.90.2022, poprzez elektroniczną Platformę Usług Administracji Publicznej, ID dokumentu: DOK141241806, na podstawie art. 124 ust. 1b u.g.n., przedłożył do uzgodnienia Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (zwanego dalej „Prezesem UKE”) projekt decyzji, znak: GG.IIIb.6853.90.2022, zwanej dalej „Projektem decyzji”, ograniczającej

Urząd Komunikacji Elektronicznej
Warszawa, ul. Giełdowa 7/9,
tel. 22 53 49 320, fax 22 53 49 327, platforma e-usług: pue.uke.gov.pl

Pismo wydane w formie dokumentu elektronicznego i podpisane kwalifikowanym podpisem elektronicznym

sposób korzystania z części Nieruchomości, poprzez udzielenie zezwolenia PGE Energia Odnawialna S.A. z siedzibą w Warszawie, zwanej dalej także „PGE Energia Odnawialna”, „Wnioskodawcą” lub „Inwestorem”) na budowę elektroenergetycznych linii kablowych SN i linii światłowodowych na potrzeby elektrowni fotowoltaicznej PV Jeziórko.

Z sentencji Projektu decyzji wynika, że Organ, na podstawie art. 124 ust. 1 i art. 124a, art. 9a w związku z art. 6 pkt 2 u.g.n. oraz art. 104 i art. 107 k.p.a., art. 2 pkt 27 Pt oraz art. 33, art. 46, art. 47 ustawy z dnia 7 maja 2010 r., po rozpatrzeniu wniosku Inwestora, zamierza orzec o:

- 1) ograniczeniu sposobu korzystania z Nieruchomości, której stan prawny jest nieuregulowany, poprzez zezwolenie PGE Energia Odnawialna na budowę elektroenergetycznych linii kablowych SN i linii światłowodowych na potrzeby elektrowni fotowoltaicznej PV Jeziórko. Prace wykonywane w ramach inwestycji są zgodne z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego gminy Grębów zatwierdzonym Uchwałą Nr IV/23/99 z dnia 09 marca 1999 r. i miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego gminy Grębów zatwierdzonym Uchwałą Nr VIII/63/2007 z dnia 7 września 2007 r.
- 2) tym, że ograniczenie sposobu korzystania z Nieruchomości, polegać będzie na zakazie zabudowy obszaru w odległości 5 m od wybudowanego urządzenia.
- 3) zobowiązaniu do udostępnienia nieruchomości opisanej w pkt. 1 na rzecz PGE Energia Odnawialna, na okres wykonania prac budowlano - montażowych oraz w celu wykonania czynności związanych z konserwacją oraz usuwaniem awarii wybudowanych urządzeń przemysłowych;
- 4) tym, że obowiązek udostępnienia Nieruchomości podlega egzekucji administracyjnej;
- 5) zobowiązaniu Wnioskodawcy do przywrócenia Nieruchomości do stanu poprzedniego niezwłocznie po zakończeniu inwestycji. Ponadto Inwestor zobowiązany jest do poinformowania organu orzekającego o terminie przeprowadzenia prac oraz do przedłożenia dokumentacji, pozwalającej na ustalenie stanu faktycznego na gruncie przed i po dokonaniu prac związanych z wykonaniem ww. opisanej inwestycji. Jeżeli przywrócenie nieruchomości do stanu poprzedniego jest niemożliwe albo powoduje nadmierne trudności lub koszty, stosuje się odpowiednio przepis art. 128 ust. 4 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Za ewentualne szkody powstałe w wyniku zajęcia nieruchomości odpowiada Inwestor.
- 6) tym, że niniejsza decyzja, po uzyskaniu klauzuli prawomocności stanowi podstawę do dokonania wpisu w księdze wieczystej.

W piśmie z dnia 22 lutego 2023 r. znak: DT.WOT.6171.25.2023.3 Prezes UKE zwrócił się do PGE Energia Odnawialna, na podstawie art. 50 § 1 k.p.a. o przedstawienie, w terminie 7 dni, wyjaśnień dotyczących przeznaczenia umieszczonej na Nieruchomości infrastruktury telekomunikacyjnej, w tym wskazania czy wspomniana infrastruktura będzie wykorzystywana w celu świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych oraz czy planowana inwestycja jest inwestycją celu publicznego z zakresu telekomunikacji tj. czy jej realizacja wiąże się z urzeczywistnieniem potrzeb określonej wspólnoty przynajmniej na poziomie lokalnym (gminnym).

W piśmie z dnia 1 marca 2023 r. PGE Energia Odnawialna wyjaśniła, że projektowane linie światłowodowe, będą służyły do wzajemnej komunikacji urządzeń zlokalizowanych na terenie farmy fotowoltaicznej PV Jeziórko oraz komunikacji z głównym punktem odbioru (GPO) Jeziórko, a także że linie światłowodowe są nierozłącznym elementem linii

Urząd Komunikacji Elektronicznej
Warszawa, ul. Giełdowa 7/9,
tel. 22 53 49 320, fax 22 53 49 327, platforma e-usług: pue.uke.gov.pl

kablowych SN, bez których brak jest możliwości poprawnego funkcjonowania farmy fotowoltaicznej. Budowa elektroenergetycznych linii kablowych SN i linii światłowodowych są inwestycją celu publicznego w myśl art. 6 ust. 2 u.g.n. tj. budowa i utrzymanie ciągów drenażowych przewodów i urządzeń służących do przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów i energii elektrycznej, a także innych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych przewodów i urządzeń. Linie światłowodowe należy traktować jako obiekty i urządzenia niezbędne do korzystania z projektowanych linii kablowych SN. W związku z powyższym przedmiotowe linie kablowe światłowodowe nie będą wykorzystywane w celu świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w rozumieniu art. 124 ust. 1b u.g.n. oraz nie są inwestycją celu publicznego z zakresu telekomunikacji.

Pismem z dnia 13 marca 2023 r., znak: DT.WOT.6171.25.2023.6, Prezes UKE poinformował strony niniejszego postępowania uzgodnieniowego o przysługującym im, na podstawie art. 10 § 1 k.p.a., prawie do zapoznania się z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, a także do ostatecznego wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, w terminie 7 dni od otrzymania pisma.

Strony postępowania nie skorzystały z uprawnienia, o którym mowa powyżej.

W związku z powyższym, Prezes UKE zważył, co następuje:

Stosownie do art. 206 ust. 1 Pt postępowanie przed Prezesem UKE toczy się na podstawie przepisów k.p.a. ze zmianami wynikającymi z Pt oraz ustawy z dnia 7 maja 2010 r.

Zgodnie z przepisem art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r.: *„Właściciel, użytkownik wieczysty nieruchomości lub zarządca nieruchomości, niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, jest obowiązany umożliwić operatorom, podmiotom, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 Pt oraz jednostkom samorządu terytorialnego wykonującym działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r., umieszczenie na nieruchomości obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej w celu niezwiązanym z zapewnieniem telekomunikacji w budynku znajdującym się na tej nieruchomości, w szczególności instalowanie urządzeń telekomunikacyjnych, przeprowadzanie linii kablowych pod nieruchomością, na niej lub nad nią, umieszczanie tabliczek informacyjnych o urządzeniach, a także ich eksploatację i konserwację, jeżeli nie uniemożliwia to racjonalnego korzystania z nieruchomości, w szczególności nie prowadzi do istotnego zmniejszenia wartości nieruchomości”*.

Z brzmienia przepisu art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. wynika, że dotyczy on umieszczania obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej na nieruchomości w celu niezwiązanym z zapewnieniem telekomunikacji w budynku znajdującym się na tej nieruchomości.

Stosownie do art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r., warunki korzystania z nieruchomości ustala się w umowie, która jest zawierana na piśmie, w terminie 30 dni od dnia wystąpienia przez operatora z wnioskiem o jej zawarcie. Stronami umowy są z jednej strony operator, z drugiej strony właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości, niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym. W umowie ustalone są warunki korzystania przez operatora z nieruchomości, w celu zakładania i konserwacji urządzeń lub linii telekomunikacyjnych, jak również zasady odpłatności za korzystanie z tej nieruchomości.

W myśl zaś art. 33 ust. 7 ustawy z dnia 7 maja 2010 r., jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 3 (tj. terminie 30 dni od dnia wystąpienia przez operatora z wnioskiem o zawarcie umowy) nie zostanie zawarta umowa, stosuje się odpowiednio przepisy art. 124 i art. 124a u.g.n.

Przepis art. 124 ust. 1 u.g.n. stanowi, iż starosta, wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej, może ograniczyć, w drodze decyzji, sposób korzystania z nieruchomości przez udzielenie zezwolenia na zakładanie i przeprowadzenie na nieruchomości ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów i energii elektrycznej oraz urządzeń łączności publicznej i sygnalizacji, a także innych podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych przewodów i urządzeń, jeżeli właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie wyraża na to zgody. Ograniczenie to następuje zgodnie z planem miejscowym, a w przypadku braku planu, zgodnie z decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego.

Zaznaczyć należy, że o ile przepis art. 124 ust. 1 u.g.n. obejmuje zakresem ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości poprzez udzielenia zezwolenia, możliwość umieszczania urządzeń łączności publicznej, to odpowiednie zastosowanie tego przepisu nie może być dokonywane z pominięciem przepisu art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r., dotyczącego dostępu do nieruchomości w celu umieszczenia na niej obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej oraz dostępu do nieruchomości na potrzeby eksploatacji i konserwacji umieszczonej na niej infrastruktury telekomunikacyjnej. Odpowiednie zastosowanie art. 124 u.g.n. to bowiem zastosowanie przewidzianej w nim procedury ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości, a nie wskazanego w nim (okrojonego w stosunku do uregulowania z art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r.) sposobu ograniczenia z korzystania z nieruchomości (tak: Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku dnia 24 listopada 2017 r., sygn. akt I OSK 966/17, Legalis).

W świetle zaś art. 124 ust. 1b u.g.n. „*W zakresie urządzeń łączności publicznej decyzję w sprawie zezwolenia wydaje się w uzgodnieniu z Prezesem Urzędu Komunikacji Elektronicznej. Decyzja ta może być również wydana w przypadku braku planu miejscowego lub gdy decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego nie jest wymagana*”. Jak wynika zatem z brzmienia przedstawionego powyżej przepisu art. 124 ust. 1b u.g.n., w zakresie urządzeń łączności publicznej decyzję w sprawie zezwolenia (o którym mowa w art. 124 ust. 1 u.g.n.) wydaje się w uzgodnieniu z Prezesem UKE. Przepis ten stanowi także, że decyzja ta może być również wydana w przypadku braku planu miejscowego lub gdy decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego nie jest wymagana. Wyjaśnić przy tym należy, że w myśl art. 4 pkt 18 u.g.n., przez łączność publiczną należy rozumieć infrastrukturę telekomunikacyjną służącą zapewnieniu publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w rozumieniu przepisów Pt.

Przepis art. 124 ust. 1b u.g.n. wskazuje formę tzw. współdziałania, która przy wydawaniu decyzji w sprawie zezwolenia na zakładanie i przeprowadzanie na nieruchomości urządzeń łączności publicznej przybiera postać uzgodnienia. Zasady i tryb współdziałania organów administracji publicznej przy wydawaniu decyzji administracyjnej reguluje natomiast przepis art. 106 k.p.a.

W myśl art. 106 § 1 k.p.a., jeżeli przepis prawa uzależnia wydanie decyzji od zajęcia stanowiska przez inny organ (wyrażenia opinii lub zgody, albo wyrażenia stanowiska w innej formie), decyzję wydaje się po zajęciu stanowiska przez ten organ. Z przepisu art. 106 § 2

Urząd Komunikacji Elektronicznej
Warszawa, ul. Giełdowa 7/9,
tel. 22 53 49 320, fax 22 53 49 327, platforma e-usług: pue.uke.gov.pl

k.p.a. wynika zaś, iż wszczęcie tzw. postępowania uzgodnieniowego następuje na wniosek organu wydającego decyzję. Przepis art. 106 § 5 k.p.a. stanowi natomiast, że wyrażenie stanowiska przez organ następuje w procesowej formie postanowienia.

Jak podkreśla się w orzecznictwie, organ współdziałający przedstawia swoje stanowisko w sprawie administracyjnej rozstrzyganej w drodze decyzji, a zatem zakres i przedmiot tego stanowiska są niejako podwójnie ograniczone: po pierwsze - przedmiotem sprawy administracyjnej, po drugie - zakresem właściwości (zadań) organu współdziałającego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 20 listopada 1997 r., sygn. akt V SA 2699/96, ONSA 1998, nr 4, poz. 123).

Ograniczenie stanowiska organu współdziałającego przedmiotem sprawy należy rozumieć w ten sposób, iż uzgodnienie obejmuje treść decyzji, jaką ma wydać organ prowadzący postępowanie główne (wyr. Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 6 czerwca 2006 r., sygn. akt IV SA/Wa 140/06, Legalis). Tym samym organ współdziałający nie może ingerować w przedłożony do uzgodnienia projekt decyzji i zmieniać jego ustaleń (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 20 stycznia 2009 r., sygn. akt II SA/Bd 770/08, LEX nr 487279). Propozycje rozwiązań, zawartych w projekcie decyzji należy uzgodnić albo odmówić ich uzgodnienia (vide: wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie: z dnia 7 marca 2006 r., sygn. akt IV SA/Wa 2248/05 i z dnia 9 stycznia 2007 r., sygn. akt IV SA/Wa 1814/06, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych). Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 2 czerwca 2009 r., sygn. akt II OSK 908/08, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych, cyt. „(...) stanowisko organu współdziałającego może być oparte na stanie faktycznym i prawnym ustalonym przez organ wydający decyzję (...), ale tylko w stosunku do samego procesu decyzyjnego organu współdziałającego, zajmującego stanowisko w sprawie poprzez wyrażenie opinii lub zgody albo wyrażenie stanowiska w innej formie.”. Dalej sąd ten wyraził ocenę prawną, zgodnie z którą, cyt. „postępowanie, o którym mowa w art. 106 k.p.a., mimo że jest tzw. postępowaniem wpadkowym, toczy się według ogólnych przepisów postępowania. Treść art. 106 § 4 k.p.a. stanowi potwierdzenie tej argumentacji, bowiem wskazuje wprost, że organ uzgadniający nie jest zwolniony z przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym dla wydania orzeczenia wymaganego od tegoż organu. Tak więc, skoro postępowanie uzgadniające, co trafnie w tym zakresie też wywodzi organ wnoszący kasację, jest częścią postępowania głównego, mają do tegoż postępowania zastosowanie także przepisy art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a., jak również art. 10 k.p.a., gwarantujące czynny udział strony w każdym stadium postępowania, w tym także w postępowaniu opiniującym (por. wyrok NSA z dnia 30 grudnia 1999 r., IV SA 1695/97, LEX nr 45131). Konsekwencją tegoż jest jednak i to, że każdy organ administracji na każdym etapie prowadzonego postępowania jest zobligowany do czuwania nad tym, czy w prowadzonym postępowaniu biorą udział wszystkie podmioty wywodzące swe uprawnienia z art. 28 k.p.a., czy też z treści norm regulujących udział stron w danym postępowaniu w sposób odrębny”. Reasumując ten wątek, organ współdziałający opiera się na ustaleniach organu głównego w zakresie przedmiotu sprawy, natomiast kwestie proceduralne winien rozstrzygać samodzielnie.

Ponadto ograniczenie stanowiska organu uzgadniającego trzeba rozpatrywać w aspekcie właściwości rzeczowej tego organu, o jakiej mowa w art. 20 k.p.a. Zgodnie z ww. przepisem, właściwość rzeczową organu administracji publicznej ustala się według przepisów o zakresie jego działania. Regulacja ta odsyła zatem do norm tzw. materialnego prawa administracyjnego. Podkreślenia wymaga, iż w świetle art. 19 k.p.a., organ z urzędu

Urząd Komunikacji Elektronicznej
Warszawa, ul. Giełdowa 7/9,
tel. 22 53 49 320, fax 22 53 49 327, platforma e-ustług: pue.uke.gov.pl

przestrzega swojej własności rzeczowej. Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 20 listopada 1997 r., sygn. akt V SA 2699/96, ONSA 1998, nr 4, poz. 123, *„Jeżeli przepis prawa materialnego uzależnia wydanie decyzji od zajęcia stanowiska w formie opinii przez inny organ, to opinia ta nie może dotyczyć dowolnych spraw związanych z przedmiotem rozstrzygnięcia, lecz tylko tych aspektów, które wiążą się z zadaniami organu opiniującego”*. Rolą bowiem takiego organu jest przede wszystkim wykorzystanie jego wiedzy specjalnej w danej dziedzinie. Tak ukształtowana kodeksowo pozycja organu opiniującego stawia go w roli swego rodzaju arbitra, który przy wykorzystaniu swych kompetencji i profesjonalnej wiedzy pomaga organowi głównemu w podjęciu prawidłowej decyzji administracyjnej (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 12 lutego 2018 r., sygn. akt IV SA/Wa 2296/17, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych). Uzgodnienie, o którym mowa w art. 124 ust. 1 u.g.n., dotyczy zakresu urządzeń łączności publicznej. Organ współdziałający przedstawia zatem swoje stanowisko jedynie w zakresie swojej własności (swoich zadań), tj. co do zawartych w Pt i ustawie z dnia 7 maja 2010 r. kwestii odnoszących się do umieszczania infrastruktury telekomunikacyjnej na nieruchomości. Tezę tę podkreślił Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 23 października 2013 r., sygn. akt I SA/Wa 599/13, LEX nr 1643543, w którym wskazał, że *„Zarzuty skargi wykraczają w dużej części poza zakres sprawy rozstrzyganej przez Prezesa UKE. Organ ten nie wydał przecież decyzji o ograniczeniu korzystania z nieruchomości, a jedynie na podstawie art. 124 ust. 1b u.g.n. uzgadniał projekt decyzji co do kwestii związanych z prawem telekomunikacyjnym. (...) Na podstawie art. 124 ust. 1b u.g.n. w zw. z art. 33 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych przedmiotem uzgodnienia dokonywanego przez Prezesa UKE jest wyłącznie dopuszczalność i zasadność ingerencji w prawo własności z punktu widzenia prawa telekomunikacyjnego oraz ustawy o wspieraniu usług i sieci telekomunikacyjnych.”*

Po analizie przedstawionego do uzgodnienia Projektu decyzji, a także materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie, Prezes UKE ustalił, że zakresem uzgodnienia w niniejszej sprawie objęty jest projekt rozstrzygnięcia Starosty w przedmiocie ograniczenia sposobu korzystania z Nieruchomości, poprzez udzielenie Wnioskodawcy zezwolenia na umieszczenie na Nieruchomości podziemnych linii kablowych światłowodowych umieszczonych w wykopie metodą przewiertu/przecisku z zachowaniem głębokości min. 1 m.

Zauważyć należy, że przepis art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. stanowi o obowiązku właścicieli, użytkowników wieczystych lub zarządców nieruchomości do udostępniania tych nieruchomości i umożliwienia operatorom umieszczania na nich obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej.

Z uwagi na to, że ustawa z dnia 7 maja 2010 r. nie zawiera definicji pojęcia „obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej”, którym ustawodawca posługuje się w art. 33 ust. 1 tej ustawy, ustalenia co jest przedmiotem niniejszego postępowania należy dokonać w oparciu o rozumienie użytych przez ustawodawcę pojęć, przede wszystkim w świetle obowiązujących przepisów prawa.

W oparciu o przepis art. 2 pkt 8 Pt wskazać zatem należy, że infrastruktura telekomunikacyjna to *„urządzenia telekomunikacyjne, oprócz telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, oraz w szczególności linie, kanalizacje kablowe, słupy, wieże, maszty, kable, przewody oraz osprzęt, wykorzystywane do zapewnienia telekomunikacji”*. Z powyższego

wynika zatem, że w skład infrastruktury telekomunikacyjnej wchodzić będą zarówno urządzenia telekomunikacyjne, jak też inne elementy wykorzystywane do zapewnienia telekomunikacji. Na uwagę zasługuje bowiem fakt, iż ustawodawca w przywołanym przepisie określił katalog elementów infrastruktury telekomunikacyjnej jako otwarty, postępując się sformułowaniem „w szczególności”.

Jak wynika z powyższego, podziemna linia kablowa jest elementem infrastruktury telekomunikacyjnej.

Stosownie do § 3 pkt 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 października 2005 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać telekomunikacyjne obiekty budowlane i ich usytuowanie (Dz. U. z 2005 r. nr 219, poz. 1864, z późn. zm.), zwanego dalej „Rozporządzeniem”, linia kablowa to ciąg połączonych kabli. Linię kablową tworzyć może między innymi kabel światłowodowy.

W § 3 pkt 2 Rozporządzenia została zawarta natomiast definicja telekomunikacyjnego obiektu budowlanego, w myśl której telekomunikacyjnym obiektem budowlanym jest linia kablowa podziemna, linia kablowa nadziemna, kanalizacja kablowa, kontenery telekomunikacyjne, szafy kablowe oraz wolno stojące konstrukcje wsporcze anten i urządzeń radiowych, w tym wolno stojące maszty antenowe i wolno stojące wieże antenowe. Mając na uwadze powyższe przepisy prawa Prezes UKE wskazuje, że linia kablowa podziemna mieści się w pojęciu telekomunikacyjnego obiektu budowlanego.

Biorąc pod uwagę opisany powyżej przedmiot inwestycji Wnioskodawcy, a także pojęcia linii kablowej oraz telekomunikacyjnego obiektu budowlanego, Prezes UKE ustalił, że zamierzeniem Inwestora jest przeprowadzenie inwestycji, o której mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r., tj. umieszczenie na Nieruchomości obiektu infrastruktury telekomunikacyjnej, jakim są w tym przypadku podziemne telekomunikacyjne linie kablowe światłowodowe.

Z art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. wynika ponadto, że podmiotem zobowiązanym do umożliwienia umieszczenia na nieruchomości obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej jest właściciel, użytkownik wieczysty nieruchomości lub zarządca nieruchomości, niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym. W świetle powyższego zauważyć należy, że Nieruchomość objęta niniejszym postępowaniem jest nieruchomością o nieuregulowanym stanie prawnym.

Wyjaśnić należy, że pojęcie „nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym”, zgodnie z art. 113 ust. 6 u.g.n., oznacza nieruchomość, dla której ze względu na brak księgi wieczystej, zbioru dokumentów albo innych dokumentów nie można ustalić osób, którym przysługują do niej prawa rzeczowe.

Prawa rzeczowe są unormowane w Księdze II „Własność i inne prawa rzeczowe” ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (tekst jedn. Dz.U. z 2022 r., poz. 1360, z późn. zm.), zwanej dalej „k.c.”. Zalicza się do nich: prawo własności (art. 140 k.c. i nast.), prawo użytkowania wieczystego (art. 232 k.c. i nast.), a także ograniczone prawa rzeczowe, takie jak: użytkowanie, służebność, zastaw, spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu oraz hipoteka (art. 244 k.c. i nast.).

Jak wskazuje się w piśmiennictwie, ustawowy termin "nieuregulowany stan prawny" może być odnoszony wyłącznie do prawa własności (vide: P. Czechowski, Komentarz do ustawy o gospodarce nieruchomościami, LEX).

Co do zasady, zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 146), zwanej dalej „u.k.w.h.”, stan prawny nieruchomości ustalany jest na podstawie księgi wieczystej. Stosownie do art. 123 ust. 1 u.k.w.h. dla nieruchomości, która nie ma założonej księgi wieczystej albo w wypadkach, gdy księgi te zaginęły lub uległy zniszczeniu, prowadzone są w sądach rejonowych zbiory dokumentów. Zbiór dokumentów stanowił zatem surogat księgi wieczystej (do czasu jej założenia). Z kolei „innymi dokumentami” w rozumieniu u.g.n., które mogą posłużyć jako podstawa do ustalenia stanu prawnego, są: orzeczenie sądu, decyzja administracyjna, protokół zawartej ugody administracyjnej, jak również umowa cywilnoprawna sporządzona w wymaganej formie aktu notarialnego, jeśli na ich podstawie możliwe jest ustalenie osoby, której przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości (vide: P. Czechowski, Komentarz do ustawy o gospodarce nieruchomościami, LEX).

W świetle zaś art. 113 ust. 5 u.g.n., w przypadku nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym przy jej wywłaszczeniu przyjmuje się służące do jej oznaczenia dane z katastru nieruchomości. Z kolei stosownie do art. 224 u.g.n. do czasu przekształcenia ewidencji gruntów i budynków w kataster nieruchomości, ilekroć w ustawie jest mowa o katastrze, należy przez to rozumieć ewidencję gruntów i budynków. Odnosząc się do charakteru prawnego wpisów ewidencji gruntów i budynków, należy podkreślić, że ewidencja służy jedynie zarejestrowaniu zdarzeń prawnych lub faktycznych według stanów rzeczywistych. Stanowi wyłącznie zbiór informacji, wobec czego nie można na podstawie treści ewidencji ustanawiać prawa (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 24 czerwca 1983 r., sygn. I SA 283/83, ONSA 1983, nr 1, poz. 44).

Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy należy podnieść, iż zgodnie z informacją zawartą w Uproszczonym wypisie z rejestru gruntów z dnia 2 listopada 2021 r. Nieruchomość stanowi własność Skarbu Państwa w zarządzie Podkarpackiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych – oddział w Tarnobrzegu. Nieruchomość nie posiada założonej księgi wieczystej oraz brak jest innych dokumentów, które jednoznacznie pozwoliłyby na wskazanie właściciela Nieruchomości. Starosta zaś w Projekcie decyzji stwierdził, że zachodzą przesłanki do zastosowania przepisu art. 124a u.g.n. Zauważyć należy także, że w aktach sprawy znajduje się pismo Podkarpackiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych uzgadniające lokalizację elektroenergetycznych linii kablowych SN i linii światłowodowych na Nieruchomości wraz z wytycznymi budowy urządzeń oraz informacją, że zgodnie z art. 214 ustawy Prawo wodne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2625, z późn. zm.) wody znajdujące się na przedmiotowej Nieruchomości stanowią własność właściciela nieruchomości.

Na uwagę zasługuje również fakt, iż do Organu, w odpowiedzi na publiczne ogłoszenie informacji o zamiarze wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ograniczenia sposobu korzystania z Nieruchomości, nie zgłosił się w wyznaczonym dwumiesięcznym terminie nikt, komu przysługiwałyby prawa rzeczowe do Nieruchomości.

Podnieść także należy, iż stosownie do art. 124a u.g.n. przepisy art. 124 ust. 1-2 i 4-7, art. 124b oraz art. 125 i art. 126 [u.g.n.] stosuje się odpowiednio do nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym. Do postępowania w sprawie ograniczenia sposobu korzystania z tych nieruchomości stosuje się art. 114 ust. 3 i 4, art. 115 ust. 3 i 4 oraz art. 118a ust. 2 i 3 [u.g.n.].

Z powyższego wynika zatem jednoznacznie, że rozstrzygnięcie Organu w przedmiocie ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości będzie mogło nastąpić także

w stosunku do Nieruchomości, będącej nieruchomością o nieuregulowanym stanie prawnym.

Kolejną kwestią wymagającą ustalenia jest okoliczność, czy Wnioskodawca jest podmiotem uprawnionym do umieszczenia na nieruchomości obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. Zgodnie z treścią art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r., prawo umieszczenia na nieruchomości obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej przysługuje bowiem operatorom, podmiotom, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 Pt oraz jednostkom samorządu terytorialnego wykonującym działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r.

Pojęcie „operator” użyte w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. stosownie do brzmienia art. 2 ust. 2 tejże ustawy należy rozumieć zgodnie z definicją określoną w art. 2 pkt 27 lit. b) Pt, tj. jako przedsiębiorcę telekomunikacyjnego uprawnionego do dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia usług towarzyszących. Publiczna sieć telekomunikacyjna to sieć telekomunikacyjna wykorzystywana głównie do świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych (art. 2 pkt 29 Pt), przez które to usługi należy rozumieć usługi telekomunikacyjne dostępne dla ogółu użytkowników (art. 2 pkt 31 Pt). Z kolei usługi towarzyszące zdefiniowane zostały w art. 2 pkt 44a) Pt jako „usługi związane z siecią lub usługami telekomunikacyjnymi, które umożliwiają lub wspierają dostarczanie usług za pośrednictwem tych sieci lub usług, lub które mogą służyć do tego celu, i obejmują między innymi systemy translacji numerów lub systemy o równoważnych funkcjach, systemy dostępu warunkowego i elektroniczne przewodniki po programach, jak również inne usługi, takie jak usługi identyfikacji, lokalizacji oraz sygnalizowania obecności”;

Wskazać należy, że PGE Energia Odnawialna jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, wpisanym do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych pod numerem 9231. Jak wynika z tego rejestru, PGE Energia Odnawialna jest uprawniona do dostarczania sieci telekomunikacyjnej (tj. sieci transmisji danych) oraz do świadczenia usług telekomunikacyjnych, usług dzierżawy łączy telekomunikacyjnych, usług transmisji danych.

W kwestii ustalenia, czy PGE Energia Odnawialna posiada status operatora w rozumieniu art. 2 pkt 27 lit. b) Pt wyjaśnienia wymaga, że PGE Energia Odnawialna nie może prowadzić działalności telekomunikacyjnej w pełnym zakresie. PGE Energia Odnawialna jest bowiem podmiotem wykonującym zadania z zakresu użyteczności publicznej w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy z dnia 7 maja 2010 r.¹ Stosownie do przytoczonych przepisów ustawy z dnia 7 maja 2010 r. za podmiot wykonujący zadania z zakresu użyteczności publicznej należy uważać m.in. przedsiębiorstwo energetyczne w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1385, z późn. zm. dalej „Prawo energetyczne”). Zgodnie z art. 3 pkt 12 lit. a Prawa energetycznego przedsiębiorstwo energetyczne to podmiot prowadzący działalność gospodarczą w zakresie: wytwarzania, przetwarzania, magazynowania, przesyłania, dystrybucji paliw albo energii lub obrotu nimi.

W kwestii wykazania, że PGE Energia Odnawialna jest przedsiębiorcą energetycznym Prezes UKE wyjaśnia, że na podstawie danych dostępnych na stronie podmiotowej Urzędu Regulacji

¹ Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy z dnia 7 maja 2010 r., podmiot wykonujący zadania z zakresu użyteczności publicznej oznacza osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, której przepisy szczególne przyznają zdolność prawną, zapewniającą infrastrukturę techniczną na potrzeby wytwarzania, przesyłania lub dystrybucji gazu, energii elektrycznej lub ciepła.

Energetyki² ustalił, że PGE Energia Odnawialna posiada koncesję DKN 2876, w ramach której m.in. pod numerem Nr WEE/43/2876/U/1/98/MS uzyskała na okres od 28 listopada 1998 r. do 31 grudnia 2030 r. koncesję na działalność gospodarczą polegającą na wytwarzaniu energii elektrycznej w jednostkach wytwórczych określonych w tej koncesji, a ponadto PGE Energia Odnawialna jest wpisana do rejestru wytwórców energii w małej instalacji. Badając status PGE Energia Odnawialna należy zauważyć, że Spółka nie widnieje w wykazie operatorów systemów elektroenergetycznych obejmującym przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej oraz nie jest wpisana rejestru jako operator jednego z systemów elektroenergetycznych wymienionych w art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. Oznacza to, że w świetle powyższych wyjaśnień PGE Energia Odnawialna, posiadająca m.in. koncesję na wytwarzanie energii elektrycznej w jednostkach wytwórczych oraz będąca wytwórcą energii elektrycznej w małej instalacji, jest przedsiębiorcą energetycznym, co przekłada się na to, że jest także podmiotem wykonującym zadania z zakresu użyteczności publicznej w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy z dnia 7 maja 2010 r.

Zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. „Podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej, z zastrzeżeniem ust. 2, mogą:

- 1) budować lub eksploatować infrastrukturę telekomunikacyjną i sieci telekomunikacyjne oraz nabywać prawa do infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych;
- 2) dostarczać sieci telekomunikacyjne lub zapewniać dostęp do infrastruktury telekomunikacyjnej;
- 3) świadczyć, z wykorzystaniem posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych, usługi na rzecz przedsiębiorców telekomunikacyjnych”.

Według doktryny „[...]w art. 16 ust. 1 WspRozwTelU ograniczono tym podmiotom możliwość prowadzenia działalności w zakresie telekomunikacji, poprzez wyspecyfikowanie rodzajów działalności dopuszczalnej do wykonywania. Wprawdzie w przepisie tym nie wyrażono wprost zakazu prowadzenia rodzajów działalności w nim niewymienionych, ale wyjść należy od art. 1 ust. 1 pkt 1 WspRozwTelU, zgodnie z którym ustawa określa zasady działalności w zakresie telekomunikacji podmiotów wykonujących zadania z zakresu użyteczności publicznej, a te zasady określono właśnie w art. 16 ust. 1 WspRozwTelU poprzez specyfikację dozwolonych rodzajów działalności. Oznacza to, że innego rodzaju działalność w zakresie telekomunikacji jest tym podmiotom zabroniona”³.

Ograniczenie możliwości prowadzenia działalności telekomunikacyjnej jest jeszcze dalej idące w przypadku operatora systemu przesyłowego, operatora systemu dystrybucyjnego oraz operatorów systemu połączonego (dalej łącznie „operatorzy energetyczni”). Zgodnie z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 7 maja 2010 r., operatorzy energetyczni nie mogą nabywać praw do infrastruktury telekomunikacyjnej, budować lub eksploatować tej infrastruktury i sieci telekomunikacyjnych na cele inne niż realizacja zadań określonych dla nich w Prawie energetycznym, a mianowicie przesyłanie paliw gazowych lub energii elektrycznej, dystrybucja paliw gazowych lub energii elektrycznej, czy też zarządzanie systemami połączonymi gazowymi albo systemami połączonymi elektroenergetycznymi.

W doktrynie wskazuje się, że „art. 16 ust. 2 WspRozwTelU zdefiniowany jest jako zakaz prowadzenia określonej działalności, przy czym zakaz ten ma sens tylko wtedy, gdy

² <https://rejestr.ure.gov.pl>

³ Tak: J. Wilczewski, „Ustawa o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Komentarz” T. Grossmann, W. Knopkiewicz, J. Sebzda-Zaluska, prof. nadzw. dr hab. M. Szydło, J. Wilczewski, 2013, Legalis/komentarz do art. 16, Nb

go odczytamy jako wyjątek od regulacji zawartej w ust.1. Całość regulacji jest więc taka, że ust. 1 określa pozytywnie rodzaje działalności w zakresie telekomunikacji dozwolone podmiotom wykonującym zadania z zakresu użyteczności publicznej, natomiast ust. 2 zakazuje (przepis negatywny) niektórym z tych podmiotów (tj. wskazanym w ust. 2 operatorom) jednego z tych pozytywnie dopuszczonych w ust. 1 rodzajów działalności. Rzecz bowiem w tym, że ust. 2 nie zakazuje tym operatorom wszelkiego rodzaju działalności w zakresie telekomunikacji, lecz jedynie rodzaju wskazanego w art. 16 ust. 1 pkt 1 WspRozwTelU.”⁴ W konsekwencji, z zestawienia dwóch pierwszych ustępów art. 16 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. wynika, że podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej, które są jednym z operatorów systemów elektroenergetycznych, mogą:

- 1) nabywać prawa do infrastruktury telekomunikacyjnej oraz budować i eksploatować taką infrastrukturę i sieci telekomunikacyjne w celu realizacji zadań wskazanych w Prawie energetycznym,
- 2) dostarczać sieci telekomunikacyjne lub zapewniać dostęp do infrastruktury telekomunikacyjnej,
- 3) świadczyć, z wykorzystaniem posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych, usługi na rzecz przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

W świetle powyższych ograniczeń, zważywszy na okoliczność, że PGE Energia Odnawialna nie jest jednym z operatorów systemów elektroenergetycznych, należy uznać, że Spółka może budować i eksploatować infrastrukturę telekomunikacyjną i sieci telekomunikacyjne oraz nabywać prawa do nich na cele inne niż te określone w Pe, w tym w celu świadczenia, z wykorzystaniem posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej, usług na rzecz innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych. PGE Energia Odnawialna może więc dostarczać publiczną sieć telekomunikacyjną wykorzystywaną głównie do świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, czyli usług dostępnych dla ogółu użytkowników, a zatem przysługuje jej status operatora w rozumieniu art. 2 pkt 27 lit. b) Pt.

Wobec powyższego stwierdzić należy więc, że PGE Energia Odnawialna posiada uprawnienie wynikające z art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r., a tym samym uprawnienie do złożenia do Starosty Wniosku z dnia 19 maja 2022 r. Przesłanka podmiotowa, określona w ww. przepisie prawa, została zatem spełniona w niniejszej sprawie.

Prezes UKE zwraca jednak uwagę, że inwestycja PGE Energia Odnawialna ma polegać na budowie podziemnych linii kablowych światłowodowych. Zgodnie z wyjaśnieniami Inwestora, zawartymi w piśmie z dnia 1 marca 2023 r., szczegółowo przytoczonymi w stanie faktycznym sprawy, budowa kabli światłowodowych na Nieruchomości będzie wykorzystywana do zapewnienia wzajemnej komunikacji urządzeń zlokalizowanych na terenie farmy fotowoltaicznej oraz komunikacji z głównym punktem odbioru (GPO) Jeziórko. Jak wskazał Wnioskodawca, kable światłowodowe są nierozłącznym elementem linii kablowych SN, bez których brak jest możliwości poprawnego funkcjonowania farmy.

Korzystanie z Nieruchomości będzie odbywać się więc na potrzeby telekomunikacji. Zauważyć bowiem należy, że zgodnie z art. 2 pkt 42 Pt, telekomunikacja to nadawanie, odbiór lub transmisja informacji, niezależnie od ich rodzaju, za pomocą przewodów, fal radiowych bądź optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną. Natomiast celem budowy przez PGE Energia Odnawialna kabli

⁴ Tak: J. Wilczewski, „Ustawa o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Komentarz” T. Grossmann, W. Knopkiewicz, J. Sebzda-Zańska, prof. nadzw. dr hab. M. Szydło, J. Wilczewski, 2013, Legalis/komentarz do art. 16, Nb

światłowodowych jest zapewnienie wzajemnej komunikacji urządzeń zlokalizowanych na terenie farmy fotowoltaicznej oraz komunikacji z głównym punktem odbioru (GPO) Jeziórko.

Niezależnie od wykazania, że planowana inwestycja jest realizowana przez operatora i posiada cechy inwestycji z zakresu telekomunikacji zauważyć należy, że w świetle art. 124 ust. 1b u.g.n. Prezes UKE uzgadnia decyzję w sprawie zezwolenia, o którym mowa w art. 124 ust. 1 u.g.n., które dokonywane jest w zakresie urządzeń łączności publicznej. Wyjaśnić należy, że w myśl art. 4 pkt 18 u.g.n., przez łączność publiczną należy rozumieć infrastrukturę telekomunikacyjną służącą zapewnieniu publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w rozumieniu przepisów Pt.

Charakter działalności PGE Energia Odnawialna nie pozwala jej na świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.

Nadmienić ponownie należy, że publicznie dostępna usługa telekomunikacyjna to usługa telekomunikacyjna dostępna dla ogółu użytkowników (art. 2 pkt 31 Pt). Definicja ta wykorzystuje pojęcie:

- 1) usługi telekomunikacyjnej oznaczające usługę polegającą głównie na przekazywaniu sygnałów w sieci telekomunikacyjnej (art. 2 pkt 48 Pt),
- 2) użytkownika, którym w myśl art. 2 pkt 49 Pt jest podmioty korzystający z publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych lub żądający świadczenia takich usług. „Użytkownik korzysta z usług telekomunikacyjnych dla zaspokojenia własnych potrzeb lub w celu świadczenia innym usług telekomunikacyjnych.”⁵

Natomiast „Dostępność ogółowi użytkowników oznacza, że usługi telekomunikacyjne są dostępne nieograniczonej i z góry nieustalonej grupie osób, które spełniając konieczne warunki staną się użytkownikami sieci telekomunikacyjnej, a także użytkownikom sieci innych operatorów, łączących się z siecią tego operatora.”⁶ Usługa jest zatem dostępna ogółowi użytkowników, jeżeli nie jest kierowana do zamkniętego kręgu użytkowników. W doktrynie podnosi się jednak, że „nie każde ograniczenie potencjalnego kręgu użytkowników przez dostawcę usług będzie prowadziło do pozbawienia usługi publicznego charakteru. Z oczywistych względów nie narusza publicznego charakteru usługi ustalenie ograniczonego obszaru, na którym usługi są oferowane. Nie narusza go również określenie warunków, które musi spełnić usługobiorca w celu zawarcia z nim umowy, jeżeli warunki te są ustalone jednolicie dla usługobiorców i są uzasadnione charakterem usług, nawet jeżeli skutkiem tych warunków jest zawężenie potencjalnego kręgu użytkowników. Nie narusza publicznego charakteru usługi skierowanie oferty tylko do przedsiębiorców lub tylko do konsumentów, albo do innej odpowiednio szerokiej kategorii podmiotów prawa.”⁷ Powyższe oznacza, że urządzenia telekomunikacyjne (z wyjątkiem telekomunikacyjnych urządzeń końcowych) oraz linie, kanałizacje kablowe, słupy, wieże, maszty, kable, przewody oraz osprzęt będą mieścić się w definicji „urządzeń łączności publicznej”, o ile infrastruktura ta będzie służyć zapewnieniu usług polegających głównie na przekazywaniu sygnałów w sieci telekomunikacyjnej, świadczonych na rzecz ogółu podmiotów korzystających z usług dla zaspokojenia własnych potrzeb lub w celu świadczenia innym usług telekomunikacyjnych.

⁵ Tak: S. Piątek, Prawo telekomunikacyjne. Komentarz. Wyd. 4, Warszawa 2019, Legalis/komentarz do art. 2 Pt, Nb 1.

⁶ Tak: NSA w wyroku z dnia 25 sierpnia 2009 r., sygn. akt II OSK 1276/08, Legalis.

⁷ Tak: S. Piątek, Prawo telekomunikacyjne. Komentarz. Wyd. 4, Warszawa 2019, Legalis/komentarz do art. 2 Pt, Nb 65.

W kontekście powyższego, ponownie należy zauważyć, że kable światłowodowe, jakie planuje umieścić PGE Energia Odnawialna na Nieruchomości będą wykorzystywane wyłącznie w celach energetycznych, a tym samym nie będą urządzeniem łączności publicznej. Kable nie będą bowiem służyć zapewnieniu publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, czyli w myśl art. 2 pkt 31 Pt w zw. z art. 2 pkt 48 i 49 Pt - usług polegających głównie na przekazywaniu sygnałów w sieci telekomunikacyjnej, świadczonych na rzecz ogółu podmiotów korzystających z usług dla zaspokojenia własnych potrzeb lub w celu świadczenia innym usług telekomunikacyjnych.

Jak wyjaśniono powyżej, projektowane kable światłowodowe zostaną wybudowane przez PGE Energia Odnawialna w celu zapewnienia komunikacji urządzeń zlokalizowanych na terenie farmy fotowoltaicznej oraz komunikacji z głównym punktem odbioru (GPO) Jeziórko. Poza tym, jak wskazał Inwestor, są one nierozłącznym elementem linii kablowych SN, bez których brak jest możliwości poprawnego funkcjonowania farmy fotowoltaicznej. We wniosku z dnia 19 maja 2022 r. Inwestor wskazał, że *„Elektrownia fotowoltaiczna jest położona na ośmiu obszarach oddalonych od siebie, w związku z czym konieczne jest odprowadzenie energii elektrycznej z paneli fotowoltaicznych do stacji GPO Jeziórko, skąd po transformacji energia zostanie dalej przesłana do GPZ Jeziórko i dalej do odbiorców. Linie światłowodowe będą służyły do wzajemnej komunikacji urządzeń położonych na oddalonych obszarach”*.

Wyjaśnienia jednocześnie wymaga, że PGE Energia Odnawialna jako przedsiębiorstwo użyteczności publicznej przysługuje prawo do wystąpienia, na podstawie art. 124 u.g.n., z wnioskiem do starosty o ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości i uzyskanie zezwolenia na umieszczenie na nieruchomości elementów infrastruktury telekomunikacyjnej na potrzeby energetyki, czyli zgodnie z art. 124 ust. 1 u.g.n. umieszczenia innych podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z przewodów i urządzeń służących do przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej.

W związku z tym, że kable światłowodowe objęte inwestycją PGE Energia Odnawialna ujętą w Projekcie decyzji nie będą służyć zapewnieniu publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, a tym samym nie będą stanowić urządzenia łączności publicznej w rozumieniu art. 4 pkt 18 u.g.n., Prezes UKE zobligowany jest odmówić uzgodnienia projektu decyzji, przedłożonego przez Starostę.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes UKE orzekł jak w sentencji.

POUCZENIE

Niniejsze postanowienie strona może zaskarżyć w drodze wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, skierowanego do Prezesa UKE w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia (art. 106 § 5 w związku z art. 127 § 3, art. 141 § 2, art. 144 k.p.a. oraz art. 206 ust. 1 Pt), albo wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie bez skorzystania z prawa zwrotu się do Prezesa UKE z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie wnosi się za pośrednictwem Prezesa UKE w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia postanowienia, na podstawie art. 3 § 2 pkt 2, art. 13 § 2, art. 50 § 1, art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 259, zwanej dalej „Ppsa”).

Od skargi na niniejsze postanowienie, wszczynającej postępowanie przed sądem administracyjnym, pobiera się wpis stały w wysokości 100 zł, na podstawie § 2 ust. 1 pkt 1

Urząd Komunikacji Elektronicznej
Warszawa, ul. Giętdowa 7/9,
tel. 22 53 49 320, fax 22 53 49 327, platforma e-usług: pue.uke.gov.pl

rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r., poz. 535) w związku z art. 230 Ppsa.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie prawa pomocy stosownie do przepisów Działu V Rozdział 3 Ppsa.

z up. Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej
Dyrektor Departamentu
Techniki

Tomasz Karamon

Otrzymuje:

████████████████████
Pełnomocnik PGE Energia Odnawialna S.A.

Do wiadomości:

Starosta Tarnobrzeski
ul. 1 Maja 4
39 -400 Tarnobrzeg